Dosarul nr. 4r-3642/24 Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
4-23124270-02-4r-06082024 Judecător Corneliu GUZUN

D E C I Z I E
în numele Legii

05 august 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocatul Dumitru BARBĂSCUMPĂ în interesele contravenientului SRL „Buseli-M" împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5435/2023 din 11 aprilie 2024, în cauza contravențională la contestația înaintată de SRL „Buseli-M" împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 din 20.06.2023 și a Deciziei de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023, adoptate în privința **SRL „Buseli-M"** în temeiul art.181 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 28.08.2023 până la 11.04.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 06.08.2024 până la 05.08.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând temeinicia Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data de 20.06.2023, agentul constatator VOICU Tudor a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 în privința lui SRL „Buseli-M", iar la data de 28.07.2023, Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă a emis hotărâre nr.2/14 de sancționare în baza art.181 Cod contravențional, cu stabilirea amenzii de 240 u.c. ceea ce constituie 12000 (douăsprezece mii) lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 19.06.2023 ora 13:00 fiind în or. Vadul lui Vodă, Parc Nistreanu, a comis fapta de depozitarea deșeurilor în loc neautorizat, încălcând regulamentul administrației publice locale cu privire la curățenie și salubrizare. Astfel ignorând prevederile Deciziei consiliului local nr. 1/16 din 18.02.2022, prin ce a comis fapta contravențională prevăzută la art.181 Cod contravențional.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 și hotărârea de sancționare nr.2/14 din 28.07.2023 în baza art.181 Cod contravențional, SRL„Buseli-M”, la data de 18.08.2023 a depus contestație în adresa Preturii orașului Vadul lui Vodă, solicitând anularea procesului – verbal cu privire la contravenție și a hotărârii de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023 în baza art. 181 Cod contravențional, pe motiv că nu a comis fapta imputată.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5435/2023 din 11 aprilie 2024,* a fost respinsă contestația depusă de către SRL „Buseli-M” împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. PVV nr.17 din 20.06.2023 și a Hotărârii de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023 în baza art.181 Cod contravențional, emisă de Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, de către avocatul Dumitru BARBĂSCUMPĂ în interesele contravenientului SRL „Buseli-M” a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5435/2023 din 11 aprilie 2024, şi pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă contestație depusă cu anularea deciziei nr. 2/14 din 28.07.2023 emisă de Comisia Administrativă or. Vadul lui Vodă, prin care "Buseli-M" SRL a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.181 Cod contravențional şi sancționată cu amendă în mărime de 240 u.c. ce constituie 12 000,00 (doisprezece mii) lei cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.*

În motivarea recursului declarat s-a invocat faptul că nu au fost respectate dispozițiile privind competență după materie sau după calitatea persoanei (temei de casare prevăzut la art.466 lit. a) Cod contravențional). După cum rezultă din conținutul hotărârii contravenționale, la data de 20.06.2023 agentul constatator VOICU Tudor, administrator Spații Verzi Vadul lui Vodă, a efectuat un control privind respectarea curățeniei de către "Buseli-M" SRL pe terenul cu nr. cadastral 3158301087 baza de odihnă "Zorile Nistrene". În cadrul acestui control s-a stabilit că "Buseli-M” SRL nu a salubrizat terenul şi a depozitat deșeuri periculoase pe acest teren. În baza acestui control, reprezentantul Spații Verzi Vadul lui Vodă, VOICU Tudora întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în care a indicat că "Buseli-M" SRL a comis contravenția prevăzute la art.181 Cod contravențional. Ulterior, acest proces-verbal a fost expediat către Comisia Administrativă or. Vadul lui Vodă, care prin decizia nr. 2/14 din 28.07.2023 a găsit "Buseli-M” SRL vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art.181 Cod contravențional cu aplicarea sancțiunii amenzii în mărime de 240 u.c., ce constituie 12 000 lei.

În această privință, atrage atenția că conform art.423/10 alin.(2) Cod contravențional, se stabilește expres că sânt în drept să constate contravenții şi să încheie procese verbale primarul, viceprimarul, arhitectul-șef, șefii şi șefii adjuncți ai subdiviziunilor specializate din cadrul administrației publice locale, specialiștii principali şi specialiștii superiori din cadrul acestora desemnați de către primar. Pe de altă parte, conform art.1 alin.(2) din Legea cu privire la întreprinderea de stat şi întreprinderea

municipală nr.246 din 22.11.2017 se stabilește că, întreprinderea municipală este persoana juridică care desfășoară activitate de întreprinzător în baza bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale/unității teritoriale autonome Găgăuzia transmise ei în administrare şi/sau ca aport în capitalul social şi în baza proprietății obținute de aceasta în rezultatul activității economico-financiare. La rândul său, art.9 alin.(1) din aceeași lege prevede că Administratorul reprezintă organul executiv unipersonal al întreprinderii de stat/municipale.

Prevederile legale de mai sus au fost expuse în contextul în care, cet. VOICU Tudor, administratorul Spații Verzi Vadul lui Vodă nu poate avea atribuii de agent constatator, respectiv nu poate constata presupuse fapte de contravenție pentru motiv că funcția deținută de acesta nu face parte din funcțiile investite cu astfel de drepturi enumerate la art.423/10 alin.(2) Cod contravențional. Mai mult, la examinarea cauzei în prima instanță a prezentat informația preluată de pe portalul oficial de date - date.gov.md, conform căreia se confirmă că Spații Verzi Vadul lui Vodă este Întreprindere Municipală conform formei juridice de organizare. Iar având în vedere că Întreprinderea Municipală este persoană juridică care desfășoară activitate de întreprinzător (art.1 alin.(2) din Legea nr. 246/2017), rezultă cu certitudine că funcția de administrator al acesteia nu este o funcție publică din cadrul administrației publice locale, respectiv administratorul unei Întreprinderi Municipale nu poate fi în drept să constate contravenții și să încheie procese-verbale cu privire la contravenție.

Reieșind din cele expuse supra şi având în vedere că, în cazul de referință, Comisia Administrativă s-a bazat anume pe constatările așa-numitului "agent constatator" VOICU Tudor administrator Spații Verzi Vadul lui Vodă, consideră că a fost încălcată legislația în vigoare la constatarea acestei contravenții, iar, în consecință, devine ilegală şi hotărârea nr. 2/14 din 28.07.2023 emisă de Comisia Administrativă or. Vadul lui Vodă.

Notează apărare că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare (temei de casare prevăzut la art.466 lit.d) Cod contravențional).

Menționează recurentul că Judecătoria Chișinău, (sediul Centru) s-a abținut de a da explicație hotărârii sale din 11.04.2024, iar faptul respectiv poate fi simplu stabilit urmare a lecturării hotărârii contestate. Astfel, cu toate că hotărârea primei instanțe este una voluminoasă şi abundă în trimiteri la prevederi legale, însă, concret la argumentele expuse de contravenient, prima instanță nu s-a expus și nu le-a combătut. În felul respectiv instanța de judecată s-a abținut de a explica din ce cauză argumentele acestor societăți comerciale nu au fost luate în considerație.

În această privință, afirmă că, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care se întemeiază hotărârile. Iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiune ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării, CEDO în cauza Suominen vs. Finlandia, a reținut că o funcție a unei hotărâri motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de apel. Însă, Judecătoria Chișinău, sediul Centru nu şi-a

executat obligația legală de a motiva hotărârea luată şi de a argumenta adoptarea ei. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, a fost încălcat, or dreptul în cauză include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce nu a fost îndeplinit de instanța de judecată.

Consideră apărarea că nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde (temei de casare prevăzut la art.466 lit.e) Cod contravențional).

Agentul constatator a recunoscut "Buseli-M" SRL vinovată de comiterea contravenției stabilite de art.181 Cod contravențional, care stabilește „încălcarea regulilor de asigurare, în modul stabilit de autoritatea administrației publice locale, a curățeniei în localitățile urbane şi rurale se sancționează cu amendă de la 24 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 60 de ore, cu amendă de la 100 la 240 de unități convenționale aplicată persoanei juridice". Astfel, urmare a lecturării normei legale de mai sus, latura obiectivă a contravenției stabilită de art.181 Cod contravențional, se manifestă prin încălcarea de către contravenient a regulilor de asigurare a curățeniei. În prezentul caz, după cum rezultă din conținutul hotărârii contravenționale, "Buseli-M" SRL a fost sancționată pentru faptul că nu a salubrizat terenul arendat şi a depozitat deșeuri periculoase pe terenul cu nr. cadastral 3158301087 baza de odihnă "Zorile Nistrene".

Astfel, consideră că pretinsele acțiuni contravenționale comise de către "Buseli-M" SRL nu se încadrează în latura obiectivă a contravenției stabilite de art.181 Cod contravențional, deoarece latura obiectivă a acestei componențe de contravenție constituie încălcarea regulilor de asigurare a curățeniei, dar nu încălcarea regulilor de depozitare a deșeurilor sau neexecutarea salubrizării terenului. Ori, este evident că încălcarea regulilor de asigurare a curățeniei constituie acțiuni distincte față de acțiunile de depozitare a deșeurilor şi față de inacțiunile de salubrizare.

La fel, atrage atenția instanței de judecată că decizia contravențională din data de 28.07.2023 nu constituie altceva decât o acțiune de presiune şi intimidare comisă de către organele administrației publice locale ale orașului Vadul lui Vodă împotriva "Buseli-M" SRL pentru a o determina să achite o pretinsă datorie la plata arendei, pe care Primăria or. Vadul lui Vodă dorește în mod neîntemeiat să o încaseze. În acest sens, este de menționat faptul că în prezent mai multe litigii legate de aceste pretinse datorii la plata arendei dintre Primăria or. Vadul lui Vodă şi "Buseli-M" SRL se află pe rolul Judecătoriei Chișinău. Afirmația că prin aceste acțiuni organele administrației publice ale or. Vadul lui Vodă urmăresc scopul de a intimida SRL "Buseli-M" pentru a o determina să renunțe la litigiile judiciare, este dovedit şi prin faptul că prin decizia contravențională "Buseli-M" SRL i-a fost aplicată amenda în mărime de 240 u.c., adică în mărimea maximă stabilită de art.181 Cod contravențional, deşi anterior împotriva contravenientului nu au mai întocmite careva decizii contravenționale.

Toate circumstanțele de fapt și de drept invocate supra dovedesc faptul că decizia contravențională nr. 2/14 din 28.07.2023 întocmită de către Comisia Administrativă or. Vadul lui Vodă este una neîntemeiată și ilegală.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod Contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Dumitru BARBĂSCUMPĂ în interesele contravenientului SRL „Buseli-M" împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5435/2023 din 11 aprilie 2024, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost

recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art.10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)-(3) Cod contravențional, contravenția se săvârșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia şi putea să le prevadă.

În acord cu art.374 Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. În fapt, potrivit materialelor cauzei Colegiul penal reține că, la data de 20.06.2023, agentul constatator VOICU Tudor a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 în privința lui SRL „Buseli-M", iar la data de 28.07.2023, Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă a emis hotărâre nr.2/14 de sancționare în baza art.181 Cod contravențional, cu stabilirea amenzii de 240 u.c. ceea ce constituie 12000 (douăsprezece mii) lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la 19.06.2023 ora 13:00 fiind în or. Vadul lui Vodă, Parc Nistreanu, a comis fapta de depozitarea deșeurilor în loc neautorizat, încălcând regulamentul administrației publice locale cu privire la curățenie și salubrizare. Astfel ignorând prevederile Deciziei consiliului local nr. 1/16 din 18.02.2022.

Astfel, SRL „Buseli-M", prin acțiunile sale este pasibil de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.181 Cod contravențional. Colegiul penal relevă că, vinovăția SRL „Buseli-M", în încălcarea regulilor de asigurare, în modul stabilit de autoritatea administrației publice locale a curățeniei - este dovedită pe deplin.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 20.06.2023, în lipsa contravenientului, însă în prezența unui martor asistent.

Totodată la întocmirea Hotărârii de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023 în baza art.181 Cod contravențional, emisă de Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă, în privința lui SRL „Buseli-M" au fost expediate mai multe citații care nu au fost recepționate de către făptuitor, fapt pentru care s-a dispus examinarea procesului verbal cu privire la contravenție de către Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă, în absența acestuia.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

8. Cu referire la alegațiile recurentului privind pretinsa lipsă de competență materială a agentului constatator, Colegiul menționează că potrivit prevederilor art.405 Cod contravențional, contravențiile prevăzute la art.95, 109 –112, art.113 alin.(1)–(6), art.114 alin.(1), (2), (4) şi (5), art.115, *117–119*, 120–126, 126/2, 126/3, 127–130, 132–154, 154/1, art.155 alin.(1), art.155/*2 alin.(3), art.156, 182 şi art.349 alin.(6) se constată şi se examinează de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului. Contravenția prevăzută la art.349 alin.(6) se constată de către Inspectorat doar în domeniile de activitate din competenta sa *Au dreptul să constate contravenții, să încheie procese-verbale şi să aplice sancțiuni persoanele abilitate cu funcții de control din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului.*

Respectiv art.405 alin.(3) Cod contravențional stipulează că în domeniile de activitate ce țin de competența sa, Inspectoratul are dreptul să constate contravenții, să întocmească procese-verbale și să aplice sancțiuni, prin persoanele abilitate cu funcții de control.

În prezenta cauză, procesul-verbal de constatare a contravenției a fost încheiat de către VOICU Tudor, în calitate de administrator al Întreprinderii Municipale „Spații Verzi" Vadul lui Vodă. Această întreprindere municipală, conform atribuțiilor sale statutare și legale, exercită activități cu caracter de control și supraveghere în domeniul protecției spațiilor verzi și a mediului, fiind abilitată să constate contravenții în limitele competențelor delegate sau atribuite prin acte administrative ale autorității publice locale.

În acest context, Colegiul constată că agentul constatator VOICU Tudor acționa în calitate de persoană abilitată cu funcții de control, în conformitate cu art.405 Cod contravențional și cu dispozițiile relevante privind organizarea și funcționarea întreprinderii municipale în cauză.

Prin urmare, susținerile recurentului referitoare la lipsa competenței materiale a agentului constatator se dovedesc neîntemeiate și urmează a fi respinse ca atare, întrucât acesta deține funcția de administrator al Întreprinderii Municipale „Spații Verzi" Vadul lui Vodă — entitate cu atribuții de control în domeniul protecției mediului — și, în calitate de persoană abilitată, avea dreptul de a constata contravenții.

9. Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Iar, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 și 445 Cod contravențional, neexistând temeiuri de nulitate absolută. Sub aspectul legalității procesului verbal, colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, astfel la cazul dedus spre examinare au fost respectate prevederile art.443 alin.(1) lit.d), e) Cod contravențional, și anume, procesul-verbal cu privire la contravenție va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În continuare, instanța de recurs remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea,

însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit.a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele persoanei juridice, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, decizia agentului constatator de remitere conform competenței Comisiei administrative iar decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța de recurs nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și a martorului asistent, și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Respectiv, Colegiul respinge alegațiile recurentului referitoare la declararea nulității procesului contravențional, or legiuitorul la art.445 alin.(1) Cod contravențional a legiferat în mod expres consecința nulității absolute, care intervine în mod imperativ, prin efectul legii, și care urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în cazul *neconsemnării* în procesul verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei

contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna.

10. Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 din 20.06.2023 întocmit în baza art.181 Cod contravențional și a Deciziei de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023 au fost întocmite, cu respectarea rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. Astfel, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Colegiul nu a constatat careva încălcări care ar rezulta în necesitatea anulării acestora iar forța probantă a lor nu a fost înlăturată, în privința cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal şi a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999.

Prin urmare în ceea ce privește legalitatea proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17, Colegiul penal constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute, fiind în corespundere cu art. art.443, 445 Cod contravențional şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Colegiul penal apreciază că, în măsura în care proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 și a Deciziei de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023, nu sunt afectate de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale, în urma studiului materialelor cauzei contravenționale, instanța de recurs ajunge la ferma convingere că la 19.06.2023 ora 13:00 în or. Vadul lui Vodă, Parc Nistreanu, SRL „Buseli-M” a comis

fapta de depozitarea deșeurilor în loc neautorizat, încălcând regulamentul administrației publice locale cu privire la curățenie și salubrizare.

Astfel, SRL „Buseli-M” prin acțiunile sale este pasibilă de a fi atras la răspundere contravențională conform prevederilor art.181 Cod contravențional, care prevede sancțiune pentru - *încălcarea regulilor de asigurare, în modul stabilit de autoritatea administrației publice locale, a curățeniei în localitățile urbane şi rurale, se sancționează cu amendă de la 24 la 90 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 60 de ore, cu amendă de la 100 la 240 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.*

11. În speța dedusă judecății, Colegiul constată că autorul recursului, în esență, a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal de constatare și sancționare din motiv că, nu se face vinovat de contravenția prevăzută de art.181 Cod contravențional, iar nerecunoașterea vinovăției de către petiționarul SRL „Buseli-M” instanța de recurs o apreciază drept încercare de a evita răspunderea pentru contravenția comisă şi nimic mai mult. Respectiv fapta contravențională, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – nu au un caracter coincident cu fabula din contestația depusă și susținută și în cadrul cererii de recurs, or SRL „Buseli-M” s-a limitat în exclusivitate la invocarea formală a unor pretexte sub aspect inocent şi, de aceea, în opinia Colegiului, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție şi a deciziei contestate.

Astfel, la materialele dosarului contravențional au fost anexate întru demonstrarea comiterii de către SRL „Buseli-M” a faptei contravenționale prevăzute de art.181 Cod contravențional, următoarele mijloace de probă: proces verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 din 20.03.2023(f.d. 12); proces-verbal de constatare la fața locului din 19 iunie 2023 (f.d. 13); fototabel (f.d. 14); extrasul din registrul bunurilor imobile; hotărârea de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023 în baza art.181 Cod contravențional, emisă de Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă, în privința lui SRL„Buseli-M” (f.d. 25-39), astfel, agentul constatator a respectat în tot prevederile art.5 – 9 Cod contravențional, şi anume principiul legalității şi egalității în fața legii, principiul dreptății şi caracterului personal al răspunderii contravenționale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenționale şi sancțiunii contravenționale, iar obiecțiile făcute de către SRL „Buseli-M” în contestația sa, au un caracter de a evita răspunderea contravențională şi care nu pot influența decizia agentului constatator. Drept celor excelate şi în lipsa unor dovezi în susținerea contestației, încetarea procesului contravențional nu poate avea loc în prezența motivelor chemate în ajutor. Or, odată ce decizia agentului constatator este legală în fond, aceasta nu poate fi anulată pe motive formale.

În aserțiunea dată, instanța de recurs notează că, probele administrate de către agentul constatator la capitolul învinuirii înaintate lui SRL „Buseli-M” de încălcare a regulilor de asigurare, în modul stabilit de autoritatea administrației publice locale, a curățeniei în localitățile urbane şi rurale, dovedesc incontestabil vinovăția acesteia,

respectiv probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție şi altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

12. Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 din 20.06.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar. Astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate.

Instanța de recurs reține că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Respectiv, Colegiul concluzionează că probele administrate de agentul constatator, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, inclusiv explicațiile depuse de contravenient, probatorul anexat la materialele cauzei, s-a constatat cu certitudine veridicitatea circumstanțelor constatate de agentul constatator și înserate în procesul verbal cu privire la contravenție.

Prin urmare, Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui SRL „Buseli-M” sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind

confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către recurent, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui SRL ,,Buseli-M" în comiterea contravenției prevăzute de art.181 Cod contravențional, or prin planșa fotografică anexată la materialele cauzei se observă mai multe anvelope uzate, precum și resturi din materiale de construcții în spațiul public.

Potrivit prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art.38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de recurs a verificat legalitatea și temeinicia Deciziei de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023 şi a procesului verbal cu privire la contravenție PVV nr.17 din 20.06.2023.

13. Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui SRL ,,Buseli-M", în comiterea contravenției prevăzute de art.181 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de

agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franţa, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franţa, 30.03.2004, § 24).

Respectiv, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului SRL ,,Buseli-M” i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit. Subsidiar, Colegiul reconfirmă poziția instanței de fond precum că, făptuitorul face trimitere doar la elemente procedurale care în opinia sa ar determina încetarea procesului contravențional, însă, referitor la nemijlocita faptă săvârșită, ultimul nu relevă vreo situație

14. Respectiv ținând cont de faptul că vinovăția lui, SRL ,,Buseli-M” a fost dovedită pe deplin, Colegiul apreciază, întemeiată Decizia de sancționare nr. nr. 2/14 din 28.07.2023 prin care contravenientului i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 240 unități convenționale, echivalentul a sumei de 12000 (douăsprezece mii) lei apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă şi proporțională faptei comise și care ar atinge scopul sancțiunii contravenționale și aceasta ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a făptuitorului şi a consecințelor la care se expune dacă va mai comite contravenții.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, Colegiul penal învederează că, aceasta a fost administrată în limitele impuse de art.30 alin.(2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.181 Cod contravențional, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptei, astfel cum au fost descrise în procesul verbal de contravenție.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui SRL ,,Buseli-M” corect calificate în baza art.181 Cod contravențional, în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de recurs, încheierea procesului - verbal fiind temeinică.

Suplimentar, având în vedere că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, instanța reține că, consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

În această privință, Colegiul penal consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr.32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 Cod contravențional, potrivit căruia, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul nu a combătut probatoriul din dosar, respectiv dubii la capitolul vinovăției lui SRL „Buseli-M" de comiterea faptei contravenționale, în condițiile în care au fost prezentate probe verosimile, concludente și pertinente, dar și administrate fără careva încălcări la etapa de colectare a acestora, care demonstrează clar și fără echivoc faptul comiterii acțiunii contravenției imputate, de către SRL „Buseli-M".

În contextul dat, Colegiul penal determină că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui SRL „Buseli-M". Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

Cu referire la argumentele recurentului precum că a întocmirea hotărârii de sancționare în baza art.181 Cod contravențional, emisă de Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă în privința SRL „Buseli-M" nu a fost citat, instanța de recurs îl apreciază critic, or, a fost expediate citații care au fost recepționate de către făptuitor (f.d. 20-22), care nu au fost recepționate de către făptuitor, fapt pentru care s-a dispus examinarea procesului verbal cu privire la contravenție de către Comisia Administrativă de pe lângă Pretura orașului Vadul lui Vodă, în absența acestuia.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

15. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate. Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.181 Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri. Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele făptuitorului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele. Totodată, în recursul declarat, recurentul nu a invocat nici un argument în vederea netemeiniciei hotărârii și care ar impune instanța de recurs să desființeze hotărârea adoptată, fiind doar indicat că hotărârea instanței este nefondată și neîntemeiată.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului

ca fiind nefondat, or, conform art.470 alin.(3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către avocatul Dumitru BARBĂSCUMPĂ în interesele contravenientului SRL ,,Buseli-M” și a menține Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5435/2023 din 11 aprilie 2024 fără modificări.

16. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Dumitru BARBĂSCUMPĂ în interesele contravenientului SRL ,,Buseli-M” împotriva Hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5435/2023 din 11 aprilie 2024 în cauza contravențională la contestația înaintată de SRL ,,Buseli-M” împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. PVV 17 din 20.06.2023 și a Deciziei de sancționare nr. 2/14 din 28.07.2023, adoptate în privința **SRL „Buseli-M”** în temeiul art.181 Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI